

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ARISTOPHANIS

ΠΛΟΥΤΟΣ.

PLUTVS.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ Συλωή ή ωρότη.

ACTVS PRIMI SCENA PRIMA.

Τείμετε Ιαμβικοί.

Senarij Iambici.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

CARIO, CHREMYLVS.

Σ άργαλέον παρ' αμι όστιν, ω Ζεύ και Θεοί, Δέλον χηέδω παφρονέντω Δεσπότου.

Rob Iupiter & Dy, quam dura est prouincia, Si quis hero desipienti seruus seruiat. Nam si optima quaxq; seruus suaserit: Secus autem hero sint visa: ibi necesse famulum Fieri malorum participem cum hero suo.

Ην γδ α βέλτιοδ' ό θεράπων λέξας τύχη, Δόξη δέ μη δράν ταύτα τώ κεντημύω· Μετέχων ανάγκη τ' θεράποντα τ' η καιών. Τέ σάματα γδ εκ εα τ' κύειον

Nam ita iniquè comparatum est, vt fors inuida Ius corporis, non illi, qui ipsum possidet,

Σχόλια Παλαιά.

id est, dicere, verba illa, λέξας τύχη aperte innuit.

Σ άργαλέον.] ό θεράπων δυσφορεί τ' δεσπότου έπομύρου τυφλώ άνδρεί. τ' ή ώς, πέπλευται ή εχθροια εκ τού θαυμα- τος και χειτλιασμού· τ' γδ ώς όπύρημα, έπαμφοβερίζη ή ενταύθα ελληπλια, όπι- τάσεως δηλωτικόν. άπαυδ ά δ' ου δέχεται μάχλω, αλλά δέχεται έπαχθεις ή δ' δεσποτ' ηδ. τ' ή άργαλέον, χαλεπόν, δύσκολον, δυσχερές, ερηπτα ή παρ' το άλλος, άλλταλέον. τ' η τ'ροπώ τ' λ είς ρ. ώς ποδ αλγία ποδαργία. ή έρσον παρ' τ'εις παλαιούς, τ'ό δυσχερές. εκ τούτου παρ' αργαλέον άρτα- λείον. ώς δ' από τ' έπω άπύω.

BISERTVS. Τώ κεντημύω] π'ό αυτέ κυείω, ός αυτόν έώ νηται, και κείληται. ός αυτόν ώνήτα, και εντήτα.

GERARDVS. Κεντημύω. Non significat κεντη- μύος qui possidetur, vt dictio prae se fert, sed qui possidet, ό κτησάμενος dominus. Scitum hoc satis, passiuas voces Atticis subinde actiuè vsurpari. ηδ καιών. Articuli ea est natura, vt de rebus certis, & de quibus facta prius mentio fuerit, dicatur. Hic cum generaliter, & sub incerto de malis & incommodis agatur que seruis contingunt à domi- nis, merito ηδ hic abúdarit. Non dissimili forma nuper dixit α βέλτιοδ'. Hoc ait: Quemadmodum dominus meus demens cæcum sequitur deridicu- lè, ita & me seruum infano quodam modo cæ- cum sequi oportet, & cum ridiculo domino me simul deridendum omnibus propinare.

GERARDVS. Ως άργαλέον παρ' αμι.] Quam molesta res est. Ab άλλος άργαλέος deducitur, τ' η λ, είς τ'ό ρ, Attica τροπή mutato: quomodo illis ποδαρ- γία, pro ποδαλγία, effertur.

Σχόλια. Ω Ζεύ.] τ' Δία παρέλαβε κατ' έξοχην τ' άλλων θεών, ώς τ'ό Ζεύς δ' έπει ουώ Τρώας τε κη Εκθρα νηυσί πέλα- ασε. κα και γδ τ' Εκθρα ονομαζων, κατ' έξοχλω παρείληθε.

E Σχόλια. Μετέχων ανάγκη.] παρ' ό ποιητικόν. Ημισυ γάρ τ' άρετής δοται ηλια ευρύσωα Ζεύς Ανέρος, ευ ταγματι- κη δ' άλλιον ημαρ έλησι. τί γδ κακώτερον τού α εναντία έαυτ' ηδ παρ' α τ' εσα τινα, εν τ'ω μη ποιείν α βούλε, και τ' τ' άλλων άφροσύνης ανέχεσθαι. Τάν κακάν.] τ' άφροσύων ών ό δεσπότης έχη. ήσω ηδ πληρηών, α ή τις άπειτούσι τ'εις δεσπόταις όφείλονται. είώθασι δ' έ οι Ατ- τικοί α άρθρα πλεονάζειν. άσπερ ουώ εν τ'ω α βέλτισα πασιδόνλω άτ'ικώς τ'ό άρθρον, έτω κ' αν' αύθα τ' των. και εν τ'εις έξης τ'ό α, ώς εν τ'ω τ'ό ποίον. τ'ό δ' έ αύτα τ'ό δεύτερον, ουκ έστιν άντι τ' αύτη ώς οιονται τινες. άλλ' άντι τ' αύτα πάλιν άτ'ικώς. Τέ σάματος γδ.] α ή αυτ' έαυλού τ' δ' έλον εκ εα κρατέιν. μάλιστα γδ κύειος τ' σώματος έκασος αυτός έαυλού.

GERARDVS. Ω Ζεύ. Iouem κατ' έξοχλω, à reli- quis Diis separat, quod non modo Deus fit, sed Deorum omnium longè maximus. Tale est illud Homericum Τρώας τε Εκθρα νηυσί πέλαασε. Tro- ianos & Hectorem nauibus admouit.

Σχόλια. Δέλον χηέδω.] χαλεπού έν τ'ος φύσει τ' δε- λεύην, χαλεπώτερον γίνεται, έάν και άνοήτω τις δεσπότη ύπαρής. Παραφρονούτ'ος] ήσω μαγομύω, εκ είδ' ότος τί δει ποιείν, ή τ'ω άνοήταίνους και μωρού, παρ' τ'ό είδος φρονούτ'ος. ή γδ παρ' τ' ενταύθα τ'ω έξω χείσιν δηλωδ'.

GERARDVS. Παραφρονούτ'ος, Omnis seruitus suapte natura odiosa est, ea verò demū est odiosis- sima, qua qui sapit cōpellitur seruire insipienti. Βελ- τιοδ'. βέλτισα. Post apostrophè articulus ό aspiratus præcedentem tenuem τ in aspiratam θ, mutauit.

Σχόλια. Λέξας τύχη.] παφρασμώς, άντι τ' λέξη. Μη δράν ταύτα.] οι γραφορτες αύτα, ου καλώς γραφου- σιν. εύρηται γδ εν πολλοίς ηδ παλαιών ανήιδράφων τ' αύτα. ε' ές κρηέτων έμείνε.

GERARDVS. λέξας τύχη. Ad verbum sonant, dicens fuerit: periphrasis est, pro λέξη, dixerit. Est τύχη indefinitū 2. subiunctiuī, quod dat τυχάνω, verbum anorme. Eiusdem modi & tēporis est δό- ξη ή δ' οκία, quod sub voce actiua passiuè signifi- cat. Δράν.] δράω verbum est ad facta & dicta commune. Hic de verbis dici, & significare λέειν,

G GERARDVS. Σάματος] pendet ά κρατέιν: έα αυ- tem sinit, permittit. έστ ά themate έάω. κύειον. Seruus qualibet abiectus, ab ipsa natura liber est, habetq; corporis sui dominium naturale. Quod autem per seruitutem alij homini subiiciatur, introductum hoc est de iure Gentium, quod iu- ri aduersatur naturali. Propterea seruum vocat κύειον, id est dominum corporis: dominum αυ- tem serui έωνημύον, emptorem, qui ius in seruum precio ab homine redemit, non autem, vt seruus, gratis à natura accepit. Perfectum Atticume έω- νημύον ab ώνόμαι, sub voce passiuα actiuè, vt κεντη- μύος, significās. Passiuū fuerit hoc modo: ανδρα πο- δον εκ Σικελίας έωνημύον, mancipiū è Sicilia emptū.